

вторый, пятый, седьмъ, пятнадцать, семнадцать, четъредесатый, пяддесять, двѣстѣ. Отъ количественны-ты направѣте рядовны и отъ рядовны-ты количественны. Напишѣте съ количественны бройны имена тына броеве: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 30, 35, 40, 50, 60, 75, 90, 102, 500, 625.

Изречѣте тына броеве съ рядовны бройны имена.

Правило. *Всичкы-ты рядовны бройны имена ся свръшовать на тый (освѣнь третий).*

17. Въ размѣтнжты-ты кжсове мѣы намирамѣ два рода думы: едны, които, ако ся отдѣлять отъ прѣдложение-то, учувовать самостоятелнж-тж си смѣсль; такѣвы сж: *дѣдо, баба, имало, живѣли, голѣма, рѣка, коня, натоварилъ*; а другы, които, ако ся отдѣлять отъ прѣдложение-то, нѣмжть никакво опрѣдѣлено значеніе; такѣвы сж: *тии, при, на, а, въ, на, и*. Тына думы помогать само да ся сглоби едно прѣдложение, заштото безъ тѣхъ чясто ся случова да нѣма то смѣсль. Помжчѣте ся да прочетете изучены-ты кжсове на приказкж-тж, като оставите отъ тѣхъ думы-ты, които отъ само себе не значать ништо.

Правило. *Онѣна думы въ едно слово, които отъ само себе не значать ништо, а само помогать да ся състави едно прѣдложение, наричатъ ся служебни дѣлове на слово-то. А онѣна думы, които и отъ само себе имжть самостоятелно значеніе, наричатъ ся знаменателни дѣлове на слово-то.*

Знаменателни дѣлове на слово-то мѣы знаємъ вѣче нѣколко: глаголѣ, имя сжитѣствително, имя прилагателно и имя бройно; а отъ служебны-ты дѣлове на слово-то знаємъ само двѣ: мѣстоименіе и ставѣ, отъ които мѣстоименіе-то отмѣнава еднж каквж-да-е зна-